

DE BETEKENIS VAN HET PARANORMALE IN DEZE MODERNE TIJD.

Het paranormale is datgene wat boven het als normaal aanvaarde uitgaat. Als paranormaal omschreven eigenschappen zijn over het algemeen rudimentair - dus in beginsel - bij iedereen aanwezig. Bij enkele personen zullen ze zich door verschillende omstandigheden, sneller en beter ontwikkelen dan bij anderen. Al datgene wat valt onder de titel paranormaal is in wezen niet logisch. Dat wil zeggen dat de verschijnselen zelve, zowel als hun oorzaken, zich voor een deel aan het redelijke redeneringsvermogen van de mens onttrekken.

Wanneer we komen in een wereld die sterk materieel en materialistisch is ingesteld, zo worden we geconfronteerd met een geheel op materiele waarden opgebouwde levensbeschouwing, zelfs een religie zou daarin ingepast worden en zal bij haar eigen benaderingen eveneens uitgaan van het materieel erkende.

Wanneer we echter verkeren in een wereld waarin de onzekerheden steeds toenemen en waarin vooral ook de eenheid tussen de mensen, de samenwerking steeds meer verbroken dreigt te worden dan worden we geconfronteerd met een toenemende neiging tot onlogisch reageren.

Het is uiteindelijk niet logisch dat iemand, om een voorbeeld te geven, het een ander kwalijk neemt dat hij goedkoper kan produceren en dat hij probeert daar iets aan te doen. Men zou zeggen, hij moet zijn eigen productie verbeteren en hij moet niet proberen de ander in zijn wijze van handelen en productie te belemmeren. Toch weet u allen, dat professionisme, van welke aard dan ook, in deze tijd hoogtij viert.

Het is duidelijk dat arbeid en beloning in een vaste verhouding moeten staan. Die verhouding moet bepaald worden door datgene wat de arbeid in feite produceert. Deze samenhang is volledig weg.

De wereld bevindt zich dus in een toenemende crisis van zowel economische als sociale aard en vooral de sociale veranderingen hebben hierbij een grote rol gespeeld.

Naarmate men namelijk meer gaat denken aan rechten en minder aan plichten, krijgt men als vanzelf een voortdurend eisen tegenover anderen waaraan niet meer te voldoen valt. Wanneer je teveel eist, krijg je niets; ook dat is onvermijdelijk geworden.

En dit betekent dat je hele concept van je eigen mogelijkheden en betekenis ineen dreigt te storten.

Je kunt dan proberen de zaak op te vangen door je pressie naar het economisch terrein over te brengen.

We zien bv. al langere tijd dat belangengroepen als vakbonden en dergelijke hun voornaamste zorg in feite richten op materiele voordelen voor de leden terwijl zij oorspronkelijk in de eerste plaats een eenheid tot stand wilden brengen, dus een mentaliteit probeerden te bepalen.

Met dit kort voorbeeld van hetgeen in uw maatschappij aan de gang is valt het u waarschijnlijk wel licht om mijn conclusie te aanvaarden. Namelijk: gezien de huidige ontwikkelingen en spanningen in deze

maatschappij, zoekt de mens steeds meer een uitweg die niet langs redelijke wegen vanuit het bestaande gevonden kan worden.

En dan zeggen we: wat kan daar dan voor in de plaats treden? Dogmatisme - van welke aard dan ook, ook politiek dogmatisme - maar dit dogmatisme betekent een versterkte stellingname tegenover andere meteen een vergroting van sociale conflicten en houdt meestal ook een aantasting van eventueel economische evenwichten in. Het is dus niet aanvaardbaar.

Dan moeten we zoeken naar nieuwe begaafdheden, nieuwe wegen en vooral voor de mens ook nieuwe mogelijkheden om zelf tot beleving te komen. Aan deze vereisten voldoet het

paranormale tot op zekere hoogte. We hoeven ons helemaal niet te verhullen dat voor veel mensen spiritisme en spiritualisme in feite een pseudo-religie zijn. Dus een geloof waarin men een zekere belangrijkheid vindt en gelijktijdig misschien ontkomt aan allerhand bindende voorschriften die men elders onaanvaardbaar heeft gevonden. Maar daarnaast blijkt dat voor steeds meer mensen het een kwestie wordt van beleving, van mentaliteitsverandering en hier gaat het paranormale zijn werkelijke rol spelen.

Wat in het spiritisme gebeurt langs de weg van persoonlijke beleving, persoonlijke erkenning verandering ook van waardering voor leven en dood, dat zal op andere wijze gebeuren wanneer we geconfronteerd worden met verschillende natuurgeneeswijzen en paranormale genezingen.

Ook hier krijgen we een aanvulling op het bestaande en gelijktijdig een misschien niet geheel logische maar voor de mens zelf ontstellend belangrijke terugkeer naar het meer persoonlijke aspect.

De moderne geneeskunde met haar hele farmacopee, is in feite een soort genezingsindustrie geworden. De diagnostiek is het vaststellen van een mechanisch defect, de medicijnen en of andere therapie is in feite niets anders dan een reparatie. Toch blijkt in toenemende mate een deel van deze defecten niet veroorzaakt te worden door zuiver lichamelijke maar eerder door mentale en psychische oorzaken.

Het zal u duidelijk zijn dat we in dit geval een andere benadering moeten zoeken. Nu heeft men voor een deel die benadering gevonden in de psychosomatica, waarbij dus ook het psychisch aspect van de patiënt nader wordt gezien en dit betekent dat het geheel van de behandeling meer op de persoonlijkheid van de patiënt moet worden toegespitst. Maar de patiënt kan en wil zich vaak niet volledig uiten. Een psychiatrische behandeling is langdurig en in haar resultaten vaak beperkt. We moeten dus een weg vinden waardoor bijna onmiddellijk en bijna ondanks de patiënt, diens problematiek duidelijk wordt en de samenhangen tussen bepaalde geestelijke en lichamelijke reacties kenbaar wordt. Op dat moment kunnen we veel genezen.

Paranormale geneeswijzen zijn op dit moment voor een groot gedeelte taboe. Ze horen er nog niet bij. Maar wanneer we de patiënt willen helpen, juist in een milieu dat teveel vraagt van zijn mentaal en psychische aanpassingsvermogen, dan zullen we toch gebruik moeten maken van die bronnen die ons ter beschikking staan. En daar hoort de paranormale geneeswijze zeker bij. Ik wil hier dan nog niet eens ingaan op het feit dat vele schadelijke geneeswijzen door andere, minder schadelijke kunnen worden vervangen.

Kijken we naar de communicatie, dan blijkt ook al weer dat de uitdrukkingsmogelijkheid van de mens op aarde, veelal beperkt is. Het is in vele gevallen wenselijk dat je in kortere tijd meer volledig zou kunnen zeggen wat je in feite hebt mede te delen. Nu is telepathie iets wat elke mens bezit, vooral in de kinderjaren. Wanneer een ontvanger van telepathische impulsen beter geregeld kan worden, dan krijg je als vanzelf ook een zuiverder beeld van hetgeen iemand bedoelt met hetgeen hij zegt. Je krijgt daarnaast ook door projectie van gelijksoortige impulsen, de mogelijkheid je eigen persoonlijkheid duidelijker en concreter uit te drukken tegenover een ander. Ook dit paranormale aspect zal dus inderdaad wel enige ontwikkeling behoeven.

We kennen dan de meer suggestieve elementen. Suggestie wordt in deze tijd heel vaak gebruikt en misbruikt maar alweer op een zelden persoonlijke basis. Het gaat allemaal uit van de algemene begrippen met uitzondering, zeer misschien, van bepaalde nu langzaam aanvaard wordende vormen van hypnose, die echter weer het nadeel hebben dat men vaak niet tot de diepste roerselen van de patiënt in kan gaan. We hebben hier dus nodig: goede suggestoren, ook dit is een paranormale begaafdheid; het overbrengen van een beeld aan een ander.

We hebben te maken met mensen die beter kunnen waarnemen dan anderen. Er bestaat een paranormale begaafdheid waarbij je bv. door materialen, heen weer kunt geven wat daarachter zich bevindt, je ziet het als het ware. Dat is een niet algemeen aanvaarde vorm van helderziendheid maar de ervaring leert reeds nu dat met deze vorm van gevoeligheid, voor bepaalde ontwikkelingsprojecten, het vaststellen van de aanwezigheid van metalen e.d., aanmerkelijk eenvoudiger wordt.

Dat betekent verder dat iemand juist de samenhangen overziet en dus veel gemakkelijker en beter vaak ook dan technisch mogelijk is, kan aangeven waar men bepaalde dingen tot stand kan brengen en waar niet. Dit geldt zo goed voor bepaalde bewateringsprojecten als voor

olieboringen, winning van mineralen en wat dies meer zij. Zien we hoe kostbaar de apparatuur is die men nodig heeft om op dit moment op de wereld te zien waar men iets bereiken kan en hoe men zeer vaak, door misschien onvoldoende mogelijkheden of door het te kostbaar worden van onderzoek, voorbij gaat aan zeer kostbare energiebronnen bv., dan zal duidelijk zijn dat dergelijke begaafden de mens kunnen helpen om zijn wereld beter en harmonischer te exploiteren, ze zijn nodig.

Helderziendheid is iets waar we heel vaak moeilijkheden mee krijgen. Want helderziendheid kan zijn het zien van gedachtebeelden, het kan zijn het zien van astrale schillen, het kan zijn een communicatie met overledenen - van uw standpunt uit - , het kan ook zijn het waarnemen van iets wat in het verleden of in de toekomst ligt.

Laten we nu eens stellen dat helderziendheid een gevoeligheid is voor aanwezige kwaliteiten of signalen, onverschillig of die ons terugvoeren naar het verleden, naar de toekomst of ons een contact geven met andere persoonlijkheden of schijnvormen. Dan moeten we stellen dat zo iemand dus in staat is veel juister een synthese te vormen tussen bepaalde gegevens. De persoon is in staat, aan de hand van bepaalde impulsen, zich een beeld te vormen van het geheel dat daaruit ontstaat. Daar juiste synthese in deze tijd van specialisme veelal ontbreekt, zou een dergelijk talent zeer kostbaar zijn, vooral omdat dit talent met een betrekkelijk geringe scholing bruikbaar actief zou kunnen zijn. U neemt me niet kwalijk dat ik dit zo formuleer. Het is namelijk wel mogelijk iemand een opleiding te geven waardoor hij verschillende disciplines kan samenvoegen tot één harmonisch beeld maar dit houdt in dat hij a) niet in staat is het geheel van de gegevens die hem verschaft worden, concreet en bewust te verwerken - hij kan dus alleen in grote lijnen werken - en b), dat hij een zeer veel omvattende opvoeding moet hebben en bovendien bereid moet zijn om dit veel moeizamer en vooral in het begin zeker niet zo grotelijks gewaardeerde werk te verrichten.

Hebben we te maken met een paranormaal begaafde daarentegen dan is zijn gave tot het samenvoegen van gegevens, iets wat niet krachtens langdurige scholing wordt verworven. Hij zal ook niet rationeel proberen samen te vatten, wat hij doet is irrationeel het geheel in zich ineen laten vloeien tot een enkel beeld. Dit kan zeer belangrijk zijn.

Gevoeligheid voor toekomstwaarden en voor verleden, kan eveneens belangrijk zijn. Het kan de mensheid in staat stellen bepaalde ontwikkelingen beter te overzien. Op deze wijze kan ik bijdragen tot een juister begrip voor ontwikkelingen die aan de gang zijn en zou ik misschien ook bij kunnen dragen tot een juister reactie bij de mensen die in een ontwikkeling betrokken worden.

Ik wil nu nog maar niet spreken over al diegenen die de mogelijkheid bezitten van bv. uittreding. Uittreding zou in deze tijd in vele gevallen een goede methode van spionage zijn. Stel u voor: onzichtbare waarnemers die precies staan te luisteren wat de heren in Brussel of ergens anders tegen elkaar fluisteren en die dat publiek kunnen maken wanneer dat noodzakelijk is. Maar laten we daar maar niet teveel over spreken.

De uittreding kan daarnaast zijn het aanvullen van bepaalde levenstekorten, zowel levensenergie tekorten alsook belevingstekorten die bij de doorsnee moderne mens bestaan.

U zou dus kunnen zeggen: uittreding is iets waardoor een mens harmonischer wordt, een groter veerkracht krijgt en diegene die regelmatig uittreedt zou in staat zijn althans een deel van zijn eigen evenwichtigheid en veerkracht aan een ander over te dragen. Dat kan ook belangrijk zijn.

Het paranormale kan dus ook praktisch bruikbaar zijn in deze dagen. En de gevoeligheden die we thans paranormaal noemen zouden in feite zo veel mogelijk ontwikkeld moeten worden. Ik geloof, bijvoorbeeld dat men niet alleen maar de disciplinaire diagnostiek zou moeten onderwijzen maar daarnaast de intuïtieve diagnostiek waarbij deze dan eventueel volgens de discipline getoetst kan worden maar niet meer uitgeschakeld wordt als iets wat men eigen lijk niet behoort te doen.

Ik voorzie dat in deze tijd de paranormaal begaafden in toekomstige perioden vooral, zeer veel meer van zich zullen laten horen, niet altijd op de prettigste wijze. En ik voorzie dat zij gaan proberen hun eigen gaven, op welke wijze ook, te exploiteren. Het zal een hele hoop gevallen, soms moeilijkheden veroorzaken want het is duidelijk dat de gevestigde orde niet bereid is om

een dergelijke oncontroleerbare soort nieuwlichterij toe te laten. Maar wanneer er steeds meer resultaten bij komen dan zal, mijn inzien het resultaat op de duur meer gaan tellen dan de wijze waarop het bereikt wordt.

Daarnaast hebben we echter te maken, dat mogen we zeker niet vergeten met een toenemende honger naar een werkelijk levensdoel, een werkelijke levenshouding in een maatschappij waarin je eigenlijk niets en niemand meer helemaal vertrouwt. In een maatschappij waarin je voortdurend bezig bent te vechten voor je rechten zonder ooit na te denken over je eigen plichten ontstaat op de duur een mentale leegheid die emotioneel in een toestand van lethargie pleegt te ontaarden. Deze lethargisch emotionele toestand zal dan, omdat de emotie afgereageerd moet worden, het opvlammen van oncontroleerbare woede, agressiviteit e.d. ten gevolge hebben.

Wanneer de mens nu leert in bepaalde systemen van verzinking, zichzelf beter te kennen en te beheersen dan zal hij niet alleen daardoor geestelijke waarden bereiken maar hij zal ook - en dat is heel erg belangrijk een nieuwe aanpassing kunnen vinden aan zijn eigen stoffelijk bestaan. Ik ben van mening dat in de komende tijd ook dit aspect van uitermate groot belang zal worden. Ik zie namelijk steeds meer mensen ontsporen. De vluchtneiging bij de burger wordt vaak per dag groter. Wanneer we denken aan wat er gebeurt aan drankgebruik, het gebruik van bepaalde verdovende middelen, maar ook bv. de wijze waarop de auto een soort alter ego wordt voor veel mensen, belangrijker misschien dan zichzelf, wanneer wij zien hoe bepaalde mensen wegvlugten in een wereldvervreemding en eenzijdigheid, dan is het toch wel duidelijk dat deze wereld een nieuwe inhoud nodig heeft. Het zal u ook duidelijk zijn dat die dat nooit kan krijgen tenzij de mens eerst eens in zichzelf gaat zoeken naar het voor het ik belangrijke en leert weer te leven volgens zijn eigen persoonlijke inhouden en niet volgens datgene wat men uiterlijk van hem verwacht of wat gemakkelijk of prettig is.

Wanneer ik dit heb gesteld dan hoop ik hiermede voor u redelijk aanvaardbaar te hebben gemaakt dat het paranormale in deze tijd en komende tijden in toenemende mate van betekenis zal worden.

Wanneer wij uitgaan van de intermenselijke relaties met andere woorden, de verhouding tussen de mensen onderling, dan moeten wij uitgaan van harmonie, het harmonisch bestaanspatroon is voor de mens geestelijk en moreel en emotioneel van zeer groot belang. Wanneer die relatie verstoord wordt, hoe dan ook, dan zal die mens niet alleen in zijn eigen leven vreemd gaan reageren, maar hij zal bovendien de neiging hebben om zich te wreken op een wereld die niet aan zijn verwachtingen beantwoordt. De wijze waarop men dit doet, die verschilt van persoon tot persoon. Een zoeken naar zelfbevestiging en zelfbetekenis speelt altijd weer een heel grote rol juist bij die personen die op welke wijze dan ook wat vereenzamen en het contact met de gemeenschap, de medemens dreigen te verliezen.

Nu is de mens op aarde om daar een geestelijk doel waar te maken, dit is een stelling dat kan ik niet bewijzen. Wanneer je leeft dan heeft je leven alleen zin wanneer je bewuster wordt en bewuster worden betekent niet veel meer dan leren, dus meer begrijpen, meer waarnemen, meer kunnen verwerken in jezelf, tot een reëel geheel kunnen combineren.

Wanneer die bewustwording zo belangrijk is dan zullen we daar ook bepaalde consequenties aan moeten verbinden. En de eerste consequentie is wel deze: je moet als mens kunnen leven op een zodanige wijze dat je jezelf en je leefwijze volledig kunt aanvaarden terwijl je gelijktijdig daarmee het contact met de medemens in stand kunt houden. Dat is erg belangrijk. In de tweede plaats moet je zeggen: wanneer een mens alleen maar uitgaat van zijn materiele visie en voorstellingen, onverschillig of dit maatschappelijke opvattingen, bezitsopvattingen of andere zijn dan zal hij nooit tot een werkelijke uitbreiding van bewustzijn kunnen komen omdat hij niet in staat is zijn totaal bewustzijn werkzaam te maken.

De mens die op deze wijze gebonden is denkt nl. selectief, hij kiest uit het geheel van alle gegevens alleen die punten en feiten die hem kunnen sterken in een overtuiging die hij reeds kent en voert daardoor zichzelf zowel tot het ontwikkelen van denkbeelden als het stellen van daden die eveneens zeer eenzijdig zijn en die in hun eenzijdigheid voor zo'n mens gelijktijdig vaak nieuwe belasting en problemen betekenen, is het niet materieel dan toch zeker geestelijk. In het punt twee moeten we dus stellen: de mens moet zich losmaken van zijn eigen eenzijdigheden en inzien dat niets belangrijker is dan een persoonlijke harmonie die weerkaatst wordt in de wereld rond je. Het derde punt - dat hierbij volgens mij ook van zeer

grote betekenis is - is het vinden van een eigen wijze van denken. Niet eenzijdig, maar de gegevens die je krijgt uit de wereld die moet je toch verwerken daar moet je zelf iets mee doen. En wat zou je daar nu anders mee moeten doen dan tot een beter begrip komen van jezelf en van alles wat er rond je bestaat.

Ik dien mijzelf te zijn zonder met de wijze waarop ik mijzelf ben anderen te belasten. Ik dien mijzelf zo goed mogelijk te begrijpen maar ik dien daar uit ook een vergroot begripsvermogen voor anderen te gewinnen.

U zult zich misschien afvragen wat dit te maken heeft met de betekenis van de paranormale kwaliteiten en mogelijkheden in uw moderne tijd. Ik zal het u zeggen : wanneer je werkelijk wilt presteren vanuit het paranormale kun je dit alleen doen of uit een uitermate grote spanning in je persoonlijkheid, die, zowel voor je eigen persoonlijkheid als voor je uiteindelijke resultaten meestal schadelijk is, dan wel kun je reageren uit een diepe innerlijke vrede waardoor niet meer de noodzaak bestaat om iets te bewijzen maar de krachten als het ware uit je opwellen en zich manifesteren bijna zonder dat het je moeite kost. Dit laatste nu is de wijze waarop een kosmische harmonie kan worden uitgedrukt. Hierbij zijn alle krachten waarmee de mens verbonden is, automatisch eigenlijk tot uiting gekomen in datgene wat uit hemzelf ontstaat, dat is ideaal.

Maar dat ideale kan alleen ontstaan wanneer de mens eerst ook zijn eigen toestand op de juiste wijze weet te ontleden en zijn eigen harmonie vanuit die toestand zo goed mogelijk weet te benaderen.

Alles wat aan gevoeligheid in een mens schuilt kan worden herleid tot bepaalde centra, centra die in de aura aanwezig zijn en daarop corresponderende ervaringscentra met herinneringen die zich in de hersenen bevinden.

We weten dat hierbij het grotendeels door de frontale hersenlobben bepaalde emotionele spel een heel grote invloed heeft omdat de emotionele associatie dus gelijktijdig de diepte van een impressie betekent.

Hoe groter de emotionele associatie, hoe scherper het beeld dat in het ik ontstaat.

Wanneer je nu te maken hebt met mensen die in zichzelf dus deze emoties uitschakelen dan schakelen ze gelijktijdig een deel van hun mogelijkheden uit en hun krachten.

Zij schakelen daarbij niet de indrukken uit die ze ontvangen, - daar reageren ze juist op - ze schakelen ook niet de energieën uit die in hun eigen uitstraling berusten maar ze schakelen wel de speciale stuwkracht uit die ze nodig hebben om zonder voortijdige lichamelijke uitputtingen etc. dus deze krachten te kunnen gebruiken, te kunnen overdragen, deze ervaringen op te kunnen doen. Wanneer je waarneemt en je wordt emotioneel gesteund daarbij, dan zal de waarneming over het algemeen een wat onwerkelijk karakter hebben. Het eenvoudigste beeld is de voorstelling die doorzichtig is, anders gezegd een beeld gesuperimposeerd op de waarneming van het bestaande, in andere gevallen krijg je te maken met tijdelijke vervanging van het bestaande beeld en dus je besef van eigen wereld, door andere voorstellingen die in je wereld niet reëel zijn.

Wanneer dit laatste het geval is dan krijgen we te maken met een uit schakeling van de persoonlijkheid, dit is in uw wereld - zeker op dit ogenblik - niet wenselijk. De persoonlijkheid moet zichzelf kunnen blijven omdat ze voortdurend haar eigen evenwicht in uw wereld moet kunnen handhaven en waar dat niet het geval is bv. door een reeks van belevingen of waarnemingen die dan een confrontatie met onverwachte ontwikkelingen in de wereld buiten het ik ten gevolge hebben, dan kunnen daar grote schokken uit voortkomen, de mens kan niet meer logisch reageren, zijn emotie heeft geen mogelijkheid meer om zich onmiddellijk aan te passen aan de bestaande continuïteit en dat heeft allerhand nadelen.

Je zou dus moeten zeggen : erg belangrijk is dat je zo bewust mogelijk werkt. Bij zo bewust mogelijk werken is training nodig. Training kun je in vele vormen vinden: er zijn yogatrainingen voor, er zijn andere meditatieve trainingen voor, er bestaan zelfs bepaalde meer lichamelijke systemen waardoor men deze concentratie leert opbrengen. Die concentratie betekent niet alleen maar het richten van het waarnemingsvermogen bijvoorbeeld, of eigen daadkracht en wil, op één enkel object. Het betekent daarnaast, het vermogen om invloeden die niet gewenst zijn uit te schakelen. De mens die zichzelf heeft leren kennen en leren

beheersen is in staat in zijn wereld, zonder daarbij over te gaan naar een waanwereld of een illusiewereld, op het ogenblik dat het nodig is, bepaalde inwerkingen en invloeden uit te schakelen en daarvoor anderen, en vrij zelfs belangrijke factoren dus, een grotere doorslagkracht, een grotere gelding te verschaffen. Wanneer je dat doet dan kom je dus tot een activeren, vanuit jezelf en bewust door je eigen wil, van die verschillende centra die zich in de aura bevinden.

Nu zult u me ten goede houden dat ik hier niet het geheel probleem van de chakra nog een keer ter sprake ga brengen. U weet allen dat dit veronderstelde geestelijke zintuigen zijn met bepaalde capaciteiten welke zich op bepaalde plaatsen in de uitstraling bevinden waarbij die plaatsen dan vreemd genoeg vaak corresponderen met knooppunten in het zenuwstelsel van het lichaam. Hoe belangrijk is dit : hoe een chakra er ook uit ziet en wat het dan ook eigenlijk is, het blijkt in staat om bepaalde stemmingen en bepaalde krachten met grote intensiteit over te dragen. Het is hierdoor mogelijk om bv. de emoties van een ander tot op zekere hoogte te beheersen, het is hierdoor mogelijk iemands eigen impulsen af te remmen zodat bezinning op kan treden, het is mogelijk hiermede bepaalde krachten uit te stralen zodat iemand een zwakte kan overwinnen. Hierbij is het zeer belangrijk dat de eigen wil sterk gericht kan zijn want anders dan zou je die energie overal uitstralen en een zeer klein gedeelte zou misschien bij de bestemming terecht komen. Maar wanneer je dus bewust werkt met deze scherp gerichte wil ontstaan vanuit de concentratie dan kun je het geheel van je klacht op één bepaald punt tot uiting brengen en daarmee dus betere resultaten bereiken.

Ik dacht dat er heel wat mensen zijn die een soortgelijke uitstraling hebben en deze bewust of onbewust gebruiken. Deze persoonlijke emanatie, die uitstraling, noemt men wel eens een charisma. Het zijn personen die alleen door hun aanwezigheid in u bepaalde verstillings of bepaalde emoties kunnen oproepen. Het zijn personen die u als het ware openbreken zo dat u uw eigen denken tijdelijk vergeet en daarvoor een eigen denkwijze overnemen. Vaak zijn deze personen bv. politici en niet allen van hen gebruiken dit charisma even goed, dat zal duidelijk zijn, maar ze hebben het. Zolang enkelingen deze gave bezitten en anderen, niet bewust soortgelijke gaven in zich kunnen ontwikkelen, zullen zeer veel arme mensen geleid en misleid worden door degenen die een dergelijke uitstraling bezitten. Het feit dat bepaalde persoonlijkheden in staat zijn tot een emotionele dominantie over anderen te komen, vaak over zeer grote aantallen betekent in feite dat zij een absolute macht kunnen uitoefenen over die anderen en wel zonder dat die anderen dat reëel beseffen.

In uw wereld zien we steeds meer mensen die een dergelijk charisma bezitten, die een uitstraling hebben waardoor ze anderen tot een soort emotionele aanvaarding brengen.

Maar wanneer we goed kijken wat deze mensen doen, dan blijkt dat ze voortdurend bezig zijn om hun eigen machtspositie te versterken. Ik geef toe dat ze dat niet altijd doen uit kwaadwilligheid, vaak denken ze daarmee de wereld, en misschien zelfs hogere waarden, te dienen.

Maar het feit blijft bestaan dat ze daarmee de persoonlijke vrijheid en daarmee ook de persoonlijke ontwikkeling van de anderen schaden en dat zij daarnaast het vermogen bezitten hun eigen inzichten door te zetten ook wanneer deze onjuist zouden zijn, zeker voor de meerderheid van degenen die ze bereiken.

Dan is het ook belangrijk dat de mens in deze tijd zelf leert om die uitstraling op te wekken wanneer het noodzakelijk is, want alleen hij die in staat is deze uitstraling bewust te wekken, is in staat haar invloed, komende vanuit een ander, te herkennen voor wat zij is en daar op te reageren op bewuste en beheerste wijze.

Ik dacht dat ook dit van zeer groot belang is voor uw moderne maatschappij, juist in een wereld waarin de mensen veel weten en gelijktijdig van zoveel zo weinig weten, dat zij in feite voortdurend moeten betrouwen op anderen, de uitspraken van anderen, zonder te weten of die anderen die uitspraken al dan niet gefundeerd doen, is het belangrijk dat je voelt: wordt hier gebruik gemaakt van een emotionele overtuigingskracht, is er hier een uitstraling die mijn eigen persoonlijkheid probeert te domineren of heb ik hier te maken met iemand die reële feiten kent, dan wel iemand die ten minste eerlijk de feiten naar voren brengt zoals hij ze zelf ziet.

Daarom is die persoonlijke ontwikkeling, ook gezien vanuit de betekenis van het paranormale, van zeer groot belang. Natuurlijk we kunnen hier verder gaan praten over mens sana in

corpora sana , de gezonde ziel in het gezonde lichaam, maar het gezonde lichaam wordt in deze dagen steeds zeldzamer. En nu kan de gezonde ziel een lichaam gezond helpen maken maar een gezond lichaam kan een zieke ziel niet gezond maken. Wanneer we dus reëel zijn en eerlijk zijn dan moeten we het zoeken in de innerlijke mens, in zijn diepste ik. En zelfs wanneer we daarbij dan willen aantekenen dat het voor sommigen twijfelachtig is of er sprake is van een werkelijke ziel of een voortbestaan en men liever spreekt over een totaal psychisch geheel, een samenhang, dan zullen we nog toe moeten geven: Hier moet het begin gevonden worden.

De mens moet leren om alles te beheersen, tot zelfs zijn zintuigen toe. De mens moet leren om gebruik te maken van gevoeligheden die niet op dit moment althans tot de algemeen gebruikelijke behoren. Hij moet leren zijn oriëntatie in zijn wereld vollediger, zuiverder en duidelijker tot stand te brengen.

Nu zult u zeggen: dat is allemaal mooi, maar hoe. Want dat is altijd: het nadeel van dergelijke dingen: Hoe? Dan wil ik proberen om u enkele zeer algemene richtlijnen te geven, want niemand kan een ander precies vertellen hoe hij zich moet ontwikkelen, omdat niemand precies weet hoe een ander in wezen volledig is, welke problemen, kwalen, verdrongen ervaringen aanwezig zijn.

In de eerste plaats : vraag je af wat je wil.

En de tweede vraag die je stelt is dan: wat ben ik.

Probeer te beseffen dat dat wat je bent en dat wat je wilt, één geheel vormt. Want je wensen worden bepaald door de toestand die je voor jezelf op dit moment veronderstelt.

Besef dan dat die wens die in je leeft, gelijktijdig je wil is, het is datgene wat je richt en bepaalt bij alle dingen die je doet, redelijk of onredelijk.

Ga nog een stap verder, zeg tot jezelf dat dit beeld van je eigen wil nu én in je gevoelsleven én in je bewustzijn als juist moet worden erkend, waar dit niet mogelijk is moet je trachten je voorstelling - en daarmee je willen - te wijzigen.

In de tweede plaats : ga nooit uit van wenselijkheden maar van realiteiten, dus de werkelijkheid en de mogelijkheden daarvan.

Probeer niet krampachtig meer te worden of een bepaalde gave te ontwikkelen, probeer eenvoudig al wat in je opkomt als belangrijk te beschouwen ook datgene wat je normalerwijze als nonsens of een opwelling zonder enige zin zoudt verwerpen. Al wat zich in mijn bewust zijn afspeelt heeft zin en betekenis voor het geheel van mijn persoonlijkheid en wezen, als zodanig moet het erkend worden, ook wanneer het betekent een bepaalde interpretatie van de wereld buiten mij.

Dan geef ik u verder de misschien moeilijke maar toch wel eenvoudige raad om wanneer u eenmaal weet waar de oorzaken van uw eigen disharmonie gelegen zijn, zover uw mogelijkheden en middelen van het ogenblik reiken, maatregelen te nemen om deze disharmonie te verminderen, op welke manier dan ook. Denk nooit dat je een disharmonie kunt verdrijven door anderen te verdrijven, dat gaat niet. Je kunt een disharmonie alleen veranderen in een harmonie wanneer je datgene wat die disharmonie tot stand brengt in jezelf als zodanig erkent en op grond daarvan probeert je eigen emotionele en mentale gerichtheden te veranderen.

En ten laatste zou ik u allen de raad willen geven om wanneer het paranormale zich voor u, in u of rond u manifesteert, dit niet af te wijzen of te vrezen, het is niets bijzonders. Ga uit van het standpunt dat het paranormale eenvoudig bestaat en dat de werkingen daarvan wel kenbaar zullen worden aan de resultaten. Waar die kenbaarheid niet of niet voldoende bestaat daar gaat u rustig uw eigen weg. Daar waar paranormale resultaten kenbaar worden, probeert u daarmee zoveel mogelijk in overeenstemming te handelen en te denken opdat u dus deze krachten steeds meer tot deel van uw eigen bewustzijn en leven kunt gaan maken. U ziet, zo moeilijk lijkt het niet. De grote moeilijkheid is voor de mens, eerlijk te zijn tegenover zichzelf en daarnaast alles te aanvaarden wat in hem opkomt en niet delen

daarvan zonder meer te veroordelen en te verwerpen, op grond waarvan dan ook. Maar ik dacht dat ik met deze korte regels u misschien ook nog de kans had gegeven om het onderwerp zelf op meer praktische wijze voor uzelf bruikbaar te maken.

❖ *U sprak over een korte scholing om paranormaal begaafd te worden, hoe ziet u dat ?*

Wel, u bent paranormaal begaafd, of u het weet of niet. Een korte scholing zou kunnen betekenen dat men u daarvan bewust maakt. En nu is dat daarvan bewust worden heel iets anders dan u vermoedelijk denkt, men denkt : die paranormale begaafdheid die krijg ik wel wanneer ik de lessen neem. Maar lessen kunnen u niet helpen.

Wanneer u samen in een kring gaat experimenteren wie nou bv. mediamek is en wie niet, dan scheidt u daardoor een bepaalde begeerte naar het paranormale maar gelijktijdig een uitschakeling van de werkelijkheid. Het resultaat zal zijn dat meer dan 3/4 van de uitingen in ieder geval hysterisch zijn, dus uit een emotionele verblindheid uiteindelijk worden geproduceerd, een vorm van zelfbedrog ook vaak. Het kwart dat overblijft wordt dan over het algemeen niet juist gewaardeerd en het valt dus weg. Een dergelijke scholing betekent voortdurend beseffen van de impulsen die in je optreden, het is een korte scholing waardoor je moet leren wat concentratie is en hoe je die kunt bereiken en verdiepen. Het was daarop dat ik heb gedoeld.

❖ *U hebt ook gesproken over belevingstekorten, kunt u dat verduidelijken ?*

Kijk eens een belevingstekort kan dus zijn dat je eenvoudig niets beleeft. Wanneer iemand geen fantasie en een heel gering innerlijk leven heeft en hij is aan een ziekbed gekluisterd, dan is er als vanzelf een belevingstekort. Er gebeurt niets en die mens heeft in zich geen enkel vermogen om dat uiterlijk niet-gebeuren door innerlijke belevingen te compenseren, dat is duidelijk. Wanneer we echter wat verder gaan dan blijkt dat heel wat mensen voor bepaalde krachten en impulsen in de wereld rond hem eenvoudig onaantastbaar zijn. Er zijn mensen die bepaalde vormen van emotie bij anderen niet eens kunnen begrijpen omdat ze zelf niet ondergaan. En wanneer dat te groot wordt dan ontstaat er weer een grote distantiatie tussen mensen. Die afstand die tussen die mensen ontstaat betekent dat ze in feite niet meer beleven, ze leven nog wel, en het kan uiterlijk vertoon zijn van communicatie etc., maar het bestaat niet innerlijk en als zodanig is het niet reëel, het doet niets meer. Dat is een vorm van belevingsarmoede. Een andere vorm van belevingsarmoede vinden we bij mensen die bv. één bepaalde leer aanhangen maar dan op een zodanig alles dominerende wijze dat ze daarvoor de rest van de wereld verder ter zijde proberen te stellen. Er zijn mensen die geloven bv. het einde van de wereld komt dit jaar, ze zijn er druk mee bezig, alle andere symptomen in die wereld, alle andere ontwikkelingen in die wereld gaan hen voorbij, ze zien alleen datgene wat hun veronderstelling schijnt te bevestigen. Belevingsarmoede door te grote eenzijdigheid. Het is een verblindheid tegenover een deel van de wereld die ook een sterke eenzijdig gerichtheid van het emotioneel bestaan ten gevolge heeft en daardoor - en dat is een soort zelfhandhavingdrang - dus een overmatige belangrijkheid gaat hechten aan één bepaald facet van het leven. Dat is ook een belevingsarmoede.

❖ *U hebt gezegd dat we moeten komen tot een toestand waarin we onszelf niet meer willen bevestigen, maar ik denk dat dat één van de hoofdzaken is van de mens in deze wereld, hij wil precies zichzelf bevestigen. Dus voordat we daar gaan komen moet men iets anders in de plaats vinden.*

Neen, ik geloof dat dat de fout is die u maakt en die de meeste mensen maken. Kijk, wat ik ben, ben ik, of men dit erkent of niet, ik ben het en wie kan daaraan iets veranderen, niemand. Afkeuring of goedkeuring maakt me niet meer of niet minder dan ik ben, ik ben mijzelf. Wanneer ik mijzelf ben en mij daarop baseer, dan heb ik dus geen behoefte meer aan de goedkeuring en afkeuring, ze beïnvloeden mijn wezen misschien uiterlijk enigszins, maar niet meer waarlijk in mijn innerlijke benadering van alles wat ik de moeite waard acht.

Wanneer je echter het probeert dus om uiterlijk bij anderen een bevestiging te krijgen van iets wat je bent, dan zeg je daarmee in feite dat je 't volgens je eigen besef nog niet bent.

Een collega van mij bracht het volgende te berde in verband met de vrouwenemancipatie: Die vrouwen die voortdurend eisen, en zeer luidruchtig, dat men hen erkent als volledige gelijken van de man, geven alleen door de wijze waarop ze die eisen stellen reeds toe dat ze daarin zelf niet geloven. Dat klinkt misschien wel een beetje vreemd maar dat is waar want op het ogenblik dat ik zeg dat iedereen moet toegeven dat ik iets ben, twijfel ik er zelf aan. Wanneer ik weet dat ik het ben, hoeft een ander het niet meer te weten.

En dat betekent dus dat het gaat om het terugkeren tot de kennis van wat je in wezen bent, datgene wat onveranderlijk is, daar kun je zelf aan werken, dat kun je zelf veranderen maar die hele wereld kan met al haar goedkeuring of afkeuring daar geen verschil in maken.

Als u dit in de gaten krijgt dan zul je ook veel minder die bevestiging in de wereld gaan zoeken. Wat hindert het nu of iemand zegt dat je goed of slecht bent, wanneer je maar weet dat je goed bent en niemand je kan straffen of aanvallen voor slechte dingen die u niet

in feite hebt gedaan. In dat geval zoudt u moeten kunnen bewijzen dat de ander ongelijk heeft, maar als iedereen zegt dat u buitengewoon goed bent en je bent het niet, dan moet u het althans voor uzelf blijven beseffen opdat u niet gaat geloven dat u zo buitengewoon goed bent en daardoor een gezag uit probeert te oefenen ten aanzien van anderen, waarop u geen recht hebt.

❖ *Is er een verband tussen occult denken en handelen en paranormaal handelen?*

Tot op zekere hoogte. Occult denken of handelen dat wil in feite zeggen je bezig houden met datgene wat duister is en, zo vreemd als het voor menigeen moge klinken, occultisme is dus in feite in de eerste plaats een filosofie. Occult denken betekent nog niet altijd paranormaal handelen. Maar in het occult denken

komen we tot de benadering van het geheime, we zoeken een verklaring voor de dingen, zoals elke filosoof doet, zoals eigenlijk ook elke mysticus doet. En de verklaring die we zoeken die zal ons wijzen op

bepaalde verschijnselen in ons eigen bestaan, die niet vallen binnen datgene wat normaal aanvaard wordt. En als we dan de nadruk daarop gaan leggen dan ontdekken we, dank zij ons occult streven dus, dat we paranormale gaven bezitten. Maar we kunnen ook die gaven terzijde stellen want we weten bv. in bepaalde vormen van magie, zeker deel van het occultisme, dat de mens in feite vormen schept waardoor hij zijn eigen bekwaamheden buiten zich projecteert en dan in vertrouwen op die bekwaamheden die hij in zichzelf niet eens beseft, dingen tot stand brengt, normaal eigenlijk dus - of paranormaal zou ik moeten zeggen - en die hij zich alleen kan voorstellen als het gevolg van ingrijpen van andere entiteiten, engelen, demonen of iets dergelijks. Dus occultisme in zichzelf betekent niet altijd bewustwording van je paranormale begaafdheid en het is ook geen paranormaal handelen. Maar degene die begint met in zich het occult denken te ontwikkelen en daardoor het onbekende langzaam maar zeker deel gaat maken van zijn leven, leert beseffen welke onbekende factoren, althans redelijk onbekende factoren, in zijn eigen bestaan steeds weer een rol spelen en kan daardoor tot een bewuster hanteren en ontwikkelen van zijn paranormale begaafdheden komen.

❖ *Kan men dan aannemen dat paranormale handelingen of resultaten behoren tot een vierdimensionale stelsel dat we zelf niet kunnen overzien?*

Wel, een moeilijke vraag want wat verstaat u in dit geval onder vierdimensioneel stelsel. Wanneer u daar namelijk onder verstaat uw gewone normale wereld met daarbij gevoegd de voor u niet geheel te overziene factor tijd, die echter als een soort lengtemaat in het vierdimensionaal stelsel gehanteerd zou kunnen worden, zou ik zeggen neen. Dan zou je daar nog iets anders bij moeten voegen. Wanneer wij paranormaal handelen dan veroorzaken wij krachten en werken wij met krachten die te maken hebben met de essentie van het menselijk wezen, dus levenskracht en zelfs de daarboven gaande bewustzijnsvormen die we geest plegen te noemen. Het is duidelijk dat het menselijk denken niet in staat is het geheel van deze werkingen volledig te voelen, te overzien. En slechts degenen die voortdurend bewust is, op zo hoog mogelijk niveau, zal tijdens het werken beseffen wat de feitelijke betekenis ervan is. Maar er blijft bestaan, één zekerheid : datgene wat wij paranormaal tot stand brengen met een kenbaar resultaat in onze eigen wereld, onverschillig hetwelke, is te allen tijde het scheppen van een factor oorzaak en gevolg binnen het ik, van meer geestelijke aard, waardoor in het ik bepaalde geestelijke ontwikkelingen en mogelijkheden verder gestimuleerd zullen worden al dan niet op evenwichtige wijze. Dat is zeker, het andere niet.